

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/304/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616203292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616203292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janáčkovej v spore žalobcu F., s.r.o., so sídlom W., F. XX, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému S. E., toho času bytom F., L. XXX/XX, zastúpenému U. P. Q., advokátom so sídlom F., U. XXX, o zaplatenie 1.023,72 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 4.4.2017, č.k. 4Csp/5/2016-59, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody z trestného činu úverového podvodu. Zamietnutie žaloby odôvodnil premlčaním práva podľa § 106 OZ, ku ktorému malo dôjsť uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože od skončenia trestného konania (28.5.2012), v ktorom žalobca nepochybne získal vedomosť tak o škode, ako aj o tom, kto za ňu zodpovedá, uplynuli do podania žaloby (1.8.2016) viac ako dva roky. Úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobe vyhovieť. Nesúhlasil so záverom o premlčaní práva, pretože rozsudok v trestnej veci, ktorým bol žalobca odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie bol vydaný dňa 17.01.2012, čo je aj dátum vzniku škody, od ktorého by sa právo premlčalo až za desať rokov, tak ako to vyplýva z ust. § 106 ods. 2 OZ.
3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.
4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP
5. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.
6. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

7. Citované ustanovenia § 106 OZ upravujú pre právo na náhradu škody premlčaciu dobu dvoma spôsobmi. Odsek 1 stanoví premlčaciu dobu 2 roky a začiatok jej plynutia vymedzuje vznikom subjektívnej vedomosti poškodeného o škode a osobe zodpovednej za škodu. Táto premlčacia doba sa označuje ako subjektívna. Odsek 2 stanoví premlčaciu dobu pri škode z úmyselného trestného činu, čo je aj posudzovaný prípad, na 10 rokov a jej začiatok určuje objektívne okamžikom vzniku škody. Táto premlčacia doba sa označuje ako objektívna. O ich vzájomnom vzťahu platí, že môžu plynúť súčasne a právo sa premlčí uplynutím tej premlčacej doby, ktorá uplynie skôr.

8. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na uplynutí subjektívnej premlčacej doby, ktorej začiatok stanovil na právoplatnosť trestného rozsudku (28.5.2012). Tento záver je správny, pretože najneskôr z trestného rozsudku mal žalobca vedomosť tak o škode, ako aj o tom, kto za ňu zodpovedá. Pretože žalobu nepodal do dvoch rokov od uvedeného dátumu, ale až dňa 1.8.2016, jeho právo sa premlčalo v dvojročnej premlčacej dobe podľa odseku 1 § 106 OZ. Vzhľadom na to, že na premlčanie práva na náhradu škody postačuje uplynutie čo i len jednej z premlčacích dôb upravených v ust. § 106 ods. 1 a 2 OZ, nebolo možné žalované právo priznať bez ohľadu na to, či desaťročná objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 uplynula alebo nie. Odvolacia námietka žalobcu zaoberajúca sa práve otázkou uplynutia desaťročnej objektívnej premlčacej doby je preto bez vplyvu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Rovnako ako námietky o obchodnoprávnom charaktere zmluvy o úvere, prípustnej výške úroku a použiteľnosti spotrebiteľského práva, na ktorých okolnostiach napadnuté rozhodnutie vôbec založené nebolo.

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému by patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tieto mu však v odvolacom konaní nevznikli, a preto neboli priznané.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.